

RÅDETS BESLUT

av den 14 april 1997

om beviljande av en gemenskapsgaranti för Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster vid lån till projekt utanför gemenskapen (Länderna i Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, Latinamerika och Asien samt Sydafrika)

(97/256/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT
FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

1. Europeiska rådet lade vid sitt möte i Essen den 9–10 december 1994 fast en strategi inför anslutningen av de associerade länderna i Central- och Östeuropa.
2. Europeiska rådet i Cannes enades den 26–27 juni 1995 om att komplettera det budgetbistånd som beviljats Medelhavsländerna genom att öka Europeiska investeringsbankens (EIB) utlåning för att bidra till att skapa ett frihandelsområde liksom till Europa–Medelhavspartnerskapet.
3. Europeiska rådet uppmanade vid sitt möte i Madrid den 15–16 december 1995 rådet och kommissionen att genomföra förklaringen om Europa–Medelhavspartnerskapet och det arbetsprogram som utarbetats vid konferensen i Barcelona med Medelhavsländerna (Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Malta, Marocko, Syrien, Tunisien, Turkiet och Gaza–Västbanken). Vid samma möte bekräftade Europeiska rådet betydelsen av EIB:s roll som instrument för samarbete mellan gemenskapen och Latinamerika och uppmanade banken att intensifiera sin verksamhet i regionen. Europeiska rådet noterade också, med avseende på utvidgningen, att EIB:s fortsatta verksamhet kommer att möjliggöra en allmän ökning av insatserna för att förbereda anslutningen.
4. Europeiska rådet välkomnade vid sitt möte i Florens den 21–22 juni 1996 resultaten av toppmötet Asien–Europa, vilket innebar en vändpunkt i förbindelserna mellan de två kontinenterna.
5. De central- och östeuropeiska länderna (Albanien, Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland,

Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien) håller på att genomföra omfattande politiska och sociala reformer och har inlett en genomgripande omstrukturering av sina ekonomier.

6. EIB håller på att slutföra de pågående utlåningsprogrammen för central- och östeuropeiska länder i enlighet med beslut 93/696/EG⁽³⁾ och den utlåning som styrs av de fjärde protokollen och av horisontellt ekonomiskt samarbete med icke-medlemsländer i Medelhavsområdet enligt vad som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1763/92⁽⁴⁾.
7. EIB har redan slutfört sitt treåriga utlåningsprogram för latinamerikanska och asiatiska länder i enlighet med beslut 93/115/EEG⁽⁵⁾. Ett nytt interimsprogram i enlighet med beslut 96/723/EG⁽⁶⁾ kommer att möjliggöra för EIB att fortsätta sin utlåningsverksamhet i dessa länder.
8. Rådet godkände den 4 oktober 1994 ett samarbetsavtal mellan gemenskapen och Republiken Sydafrika, vilket syftar till att främja en harmonisk, balanserad och hållbar social och ekonomisk utveckling. EIB kommer i juni 1997 att slutföra sitt tvååriga utlåningsprogram i Sydafrika i enlighet med beslut 95/207/EG⁽⁷⁾.

⁽³⁾ Rådets beslut 93/696/EG av den 13 december 1993 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska utvecklingsbanken för att täcka förluster vid lån till projekt i länder i Central- och Östeuropa (Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen och Albanien) (EGT nr L 321, 23.12.1993, s. 27).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1763/92 av den 29 juni 1992 om ekonomiskt samarbete med avseende på samtliga icke-medlemsländer i Medelhavsområdet (EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 5), ändrad genom förordning (EG) nr 1735/94 (EGT nr L 182, 16.7.1994, s. 6).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 93/115/EEG av den 15 februari 1993 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster vid lån till projekt av gemensamt intresse i vissa tredje länder (EGT nr L 45, 23.2.1993, s. 27).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 96/723/EG av den 12 december 1996 om beviljande av en gemenskapsgaranti till Europeiska investeringsbanken för att täcka förluster vid lån till projekt av gemensamt intresse i länder i Latinamerika och Asien med vilka gemenskapen har tecknat samarbetsavtal (Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, El Salvador, Uruguay och Venezuela; Bangladesh, Brunei, Filippinerna, Indien, Indonesien, Kina, Macao, Malaysia, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thailand och Vietnam) (EGT nr L 329, 19.12.1996, s. 45).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 95/207/EG av den 1 juni 1995 om beviljande av en gemenskapsgaranti till den Europeiska Investeringsbanken i samband med eventuella förluster vid lån till Sydafrika (EGT nr L 131, 15.6.1995, s. 31).

⁽¹⁾ EGT nr C 13, 14.1.1996, s. 9.

⁽²⁾ EGT nr C 115, 14.4.1997.

9. Rådet uppmanar EIB att fortsätta sina åtgärder till stöd för investeringsprojekt som genomförs i central- och östeuropeiska länder, Medelhavsländer, latinamerikanska och asiatiska länder samt Sydafrika.
10. Det är på sin plats att göra vissa förbättringar i programmen med avseende på åtgärdernas varaktighet, medel och omfattade länder.
11. Den garanti som tillhandahålls i detta beslut bör beviljas banken.
12. Denna garanti är underkastad de villkor som återfinns i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2728/94⁽¹⁾.
13. I juni 1996 fördelade kommissionen rådet i enlighet med banken ett förslag till ett nytt garantisystem för EIB:s utlåning till tredje land.
14. Rådet godkände den 2 december 1996 slutsatser om nya garantiregler för EIB:s utlåning till tredje land enligt vilka: "Volymen för den externa utlåningen skall respektera budgetplanen och gemenskapens budgetdisciplin såväl som EIB:s interna riktlinjer om utlåning till tredje land och beakta slutsatserna från Europeiska råden i Essen, Cannes och Madrid. Användningen av en generell garanti, utan åtskillnad mellan regioner och projekt, tillstyrks. Ett inslag av riskdelning enligt kommissionens och EIB:s förslag godtas. Följaktligen uppmanas EIB att i möjligaste mån, för en betydande del av sin utlåning, säkerställa lämpliga tredjepartsgarantier för affärsmässiga risker, varvid budgetgarantin i det fallet endast täcker de politiska risker som följer av hindrad valutaöverföring, expropriering, krig och social oro. EIB uppmanas att sträva efter att 25 % av dess samlade utlåning enligt mandatet som mål för användning av icke-statliga garantier, skall utvidgas när så är möjligt och såvitt marknaden tillåter på grundval av individuella mandat. Målets tillämpning på individuella mandat skall specificeras när dessa mandat förhandlas."
15. Detta beslut bör anpassas till slutsatserna ovan.
16. En garantinivå på 70 % är tillräcklig för att tillgodose den totala utlåningsvolymen för de nya utlåningsmandaten och andra lånebehov under tiden för detta besluts varaktighet.
17. De nya garantiordningarna kommer inte att påverka bankens utmärkta kreditvärdighet.
18. Rådet drog den 2 december 1996 slutsatsen att "garantifondens föreskrivna nivå kommer att ligga kvar på nuvarande nivåer fram till 1999". Rådet drog den 27 januari 1997 slutsatsen att "varje betalning till lånegarantifonden skall göras på grundval av den procentandel som krävs på förfallodagen, dvs. för närvarande 15 % och 14 % så snart som möjligt".
19. Kommissionen och EIB bör med erkännande av varandras respektive ansvarsområden säkerställa lämplig samordning mellan EIB:s verksamhet i tänkbara tredje länder och genomförande av gemenskapens övriga finansiella instrument.
20. Kommissionen och EIB bör samråda för att säkerställa att det vid fastställande av den nivå vid vilken mandatet utnyttjas hänsyn tas till de årliga variationer i den nivå vid vilken gemenskapen ombeds tillhandahålla betalningsbalansstöd till tredje land.
21. Rådet tillstyrkte detta beslut och särskilt mandatbeloppet med beaktande av sina slutsatser av den 27 januari 1997 enligt vilka: "Medlemsstaterna och kommissionen förklarar sig enstämmigt vara eniga om att tillskapa väsentliga stödresurser inför anslutningen. De uppmanar EIB att föreslå bankens råd sådana resurser senare i år. Resurserna skall kunna användas snarast med tanke på framtida anslutning. Resurserna skall anslås i enlighet med artikel 18 i EIB:s stadga och inte innehålla någon garanti från gemenskapsbudgeten eller från medlemsstaterna. De låneramar för utlåning från EIB som omfattas av en gemenskapsgaranti kan anses vara förenliga med ett anslag på 1 050 miljoner ecu till multifinansiellt bistånd (MFA) om det antas att 750 miljoner behövs för Euratom-utlåning. Maximibeloppet för MFA bör höjas till 1 200 miljoner ecu, om Euratom-utlåningen under den period som omfattas av detta beslut inte överstiger 600 miljoner ecu."
22. De enda befogenheterna för antagande av detta beslut är de som ges i artikel 235 i fördraget.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2728/94 av den 31 oktober 1994 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EGT nr L 293, 12.11.1994, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapen skall bevilja Europeiska investeringsbanken en totalgaranti med avseende på alla betalningar den inte fått in men som förfallit till betalning på krediter som beviljats i enlighet med dess sedvanliga kriterier för investeringsprojekt som genomförs i länderna Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, Latinamerika och Asien samt Sydafrika.

Denna garanti är begränsad till 70 % av det sammanlagda kreditbeloppet, plus alla därmed förbundna summor. Taket för summan av de beviljade krediterna skall motsvara 7 105 miljoner ecu fördelade enligt följande:

- Länderna i Central- och Östeuropa 3 520 miljoner ecu.
- Länderna i Medelhavsområdet 2 310 miljoner ecu.
- Länderna i Latinamerika och Asien 900 miljoner ecu.
- Republiken Sydafrika 375 miljoner ecu.

och omfattar en tid om tre år med början den 31 januari 1997 för länderna i Central- och Östeuropa, Medelhavsområdet, Latinamerika och Asien och en 1 juli 1997 för Republiken Sydafrika. Om vid denna periods utgång de lån banken har beviljat inte har nått de totala belopp som anges ovan, skall tiden automatiskt förlängas med sex månader.

2. De länder som omfattas ovan är:

- Central- och Östeuropa: Albanien, Bulgarien, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Tjeckien och Ungern.
- Medelhavsländer: Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Malta, Marocko, Syrien, Tunisien, Turkiet och Gaza – Västbanken.
- Latinamerika: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay och Venezuela.
- Asien: Bangladesh, Brunei, Filippinerna, Indien, Indonesien, Kina, Macao, Malaysia, Mongoliet, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thailand och Vietnam.

— Republiken Sydafrika.

3. Europeiska investeringsbanken uppmanas att sträva efter att täcka den kommersiella risken på 25 % av sin utlåning enligt detta beslut från icke-statliga garantier som skall utvidgas när så är möjligt och såvitt marknaden tillåter på grundval av individuella mandat.

Artikel 2

Kommissionen skall var sjätte månad underrätta Europaparlamentet och rådet om situationen beträffande tecknade lån och framsteg i fråga om riskdelning i enlighet med artikel 1.3. I detta syfte skall banken regelbundet överlämna lämpliga upplysningar till kommissionen.

Artikel 3

Kommissionen skall årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om låneverksamheten och skall samtidigt lägga fram en bedömning av programverksamheten och samordningen mellan de finansinstitut som verkar inom det området.

Artikel 4

Rådet skall utvärdera tillämpningen av detta beslut på grundval av en rapport som i juni 1998 skall överlämnas av kommissionen och banken.

Artikel 5

Detaljerade tillämpningsföreskrifter beträffande detta beslut skall föreskrivas i ett avtal som skall slutas mellan kommissionen och banken.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 1997.

På rådets vägnar

J. VAN AARTSEN

Ordförande